

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן חיים בן יונה וילמוש ז"ל

בן שלמה ושלומית

נולד במינכן, גרמניה

בתאריך ט"ז בטבת תש"ח, 29/12/1947

התגייס ביולי 1967

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ה באייר תשכ"ט, 13/5/1969

נקבר בבית העלמין יחיעם

בן 21 בנופלו

קורות חיים

בן שלמה ושלומית. נולד ביום ט"ז בטבת תש"ח (29.12.1947) במינכן שבגרמניה ובאוגוסט 1948, בעיצומה של מלחמת השחרור, עלה עם משפחתו לארץ. הוא למד בבית הספר היסודי ביחיעם ובמוסד החינוכי האזורי "אשרת" בעברון. הוא היה חבר "השומר הצעיר" ומכיתה י"ב היה מדריך תנועתי בקן בנהריה והיה אהוב ונערץ על חניכיו. הוא התמסר לספורט ושיחק בנבחרת הכדור-עף המקומית ואחרי כן נכלל בעתודת הנבחרת הלאומית לנוער בכדור-עף. הוא היה עלם חי ותוסס ומרבה בטיולים, עובד במסירות רבה במטעים שבשדות, מבלה את שעות הפנאי בבריכת השחייה, במגרש הכדור-עף ואהב לשיר בקולו החם והעליל או לשרוק. ולכל אלה התלווה חיוכו הטוב, מבט עיניו המלטף, שהסיר מעל הוריו כל דאגה, הוא לא היה מרבה לדבר אבל כשהיה לו מה לומר, ידע תמיד איך ומתי להגיד את דבריו. דעותיו היו מבוססות ורציניות, מלאות הבנה עמוקה והתחשבות בבני אדם. נוסף לכך היה לו ביטחון עצמי רב, שהורגש בכל דעותיו ומעשיו, והוא ידע להשרות ביטחון זה על זולתו. הוא היה טוב לב וחבריו ידעו זאת והעריכו אותו על כך. בעדינות רבה ובלב

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שלם ומלא ידע לעזור לכל אדם. היו בחיים כושר התמסרות וידידות בלתי רגילה לחבריו, ועל אחת כמה וכמה להוריו, לאחיו ולאחותו הצעירים ממנו, שעליהם היה אהוב ונערץ בלי גבול. יחד עם זאת לגבי עצמו היה סגור ורציני ואת בעיותיו שמר לעצמו ופתר בעצמו. לאחר שסיים את לימודיו במוסד האזורי יצא שוב להדרכה והיה לראש "קן" בגבעתיים. הוא הצליח מאוד בהדרכה בלי לדבר גבוהה. הוא הדריך את חניכיו במעשים הטובים והיה מקנה להם ערכים אמיתיים לחיים ולאחוות עמים. קשר עמוק היה לו עם קיבוצו ובעמקי נפשו היה שלם עם דרך חיים זו. הוא היה נחוש בהחלטתו לחזור אחרי השירות הצבאי ולחיות כחבר ביחיעם בין חבריו, שהיו לו ידידי אמת.

חיים גויס לצה"ל ביולי 1967 והצטרף לאחת היחידות המובחרות. גם בצבא היה אהוב על הכל ומילא את כל חובותיו בלב ונפש. כדרכו היה מוכן לעזור לכל וכשפעם אירע באחד התרגילים שהחובש של היחידה כמעט כרע תחת נטל האלונקה שעל גבו, התנדב חיים לשאת את האלונקה אף על פי שהיה עייף וסחוט ככל חבריו. פיעם בו רגש של אחריות אישית והדדית כאחד והוא לא דרש טובת הנאה, אלא דרש מעצמו קודם כל. חברו ליחידה ציין כי היחידה כולה ראתה בו מעין סמל ומופת שיש לשאוף ולהשתוות אליו. הוא הקפיד להגיע לדיוק מכסימלי, מתוך עקשנות וחוסר פשרות. תכונה זו ניכרה בו באימונים שיגרתיים ובכל מצב. לא עבר זמן רב והוצע לחיים לצאת לקורס קצינים. תחילה סירב ואחרי כן שקל והחליט לקבל את ההצעה. הוא סיים את הקורס כחניך מצטיין והוענקה לו דרגת סגן. אז התגלה במלוא כושר המנהיגות שלו ומילא תפקידו למופת. ביום כ"ה באייר תשכ"ט (13.5.1969), נפל באזור תעלת סואץ בעת פעולה מיוחדת. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות ביחיעם.

ב"שלושים" לנפלו הוציאו הוריו לאור חוברת לזכרו ובה דברים עליו ועל דמותו; כן יצאה לאור על ידי קיבוץ יחיעם חוברת לזכרו בשם "חיים"; שנה לאחר נפלו הוקם גן משחקים באזור בית הילדים בקיבוץ יחיעם ובו לוח שיש הנושא את שמו. הגן נקרא בפי כל בשם "גן חיים"; ביום השנה השלישי לנפלו הוחל בטורניר כדור-עף וגביע נודד, הנושא את שמו, הוענק לקבוצה המנצחת; שמו הוזכר בחוברת זיכרון לזכר אחיהו בן נפתלי מעין החורש ובחוברת הזיכרון לחללי קיבוץ יחיעם, שהוצאה לאור באפריל 1971.